

Renata Wagnerová (druhá zleva s hůlkou) přijela do Zlatých Hor v kómatu na invalidním vozíku. Odešla po svých. Na pravo slavný kostel s knězem Lekavým.

Zlatohorský zázrak

Kněz o případu náhlého uzdravení v Jeseníkách a Terri Schiavové

Terri Schiavová měla poškozený mozek, odpojili ji od přístrojů, minulý týden zemřela. Renata Wagnerová prý byla v podobném stavu; tři roky hleděla nepřítomně do stropu. Pak se ovšem „záračně“ uzdravila na poutním místě.

Poutní chrám Panny Marie Pomocné leží v hlubokém bukovém lese nad městečkem Zlaté Hory. Magické místo, které před válkou navštěvovalo sto tisíc poutníků ročně, znervózňovalo komunisty; v padesátých letech poutě zakázali a v roce 1973 vyhodili kostel do povětří střelními armády pod dohledem StB.

V první půli devadesátých let byl chrám vystavěn znovu. Poutní kronika zaznamenává hned několik uzdravení, která se přičítají lékařské vědě. Duchovní správce poutního místa Stanislav Lekavý nemá ve zvyku příběhy vyléčených poutníků zveřejňovat, úředí Renaty Wagnerové však prý má zvláštní podobnost s osudem Američanky Schiavové, jež zemřela minulý čtvrtek po patnácti letech přezívaní pomocí přístrojů. „S odpojením Terri od přístrojů jsem nemohl souhlasit, také ona se mohla dočkat uzdravení jako paní Renata,“ říká zlatohorský kněz.

Případ Wagnerové

Letos sedmatřicetiletá Wagnerová pochází z Jesenicka, s rodiči se vystěhovala do Německa. „Provdala se, měla tři děti, ale choť ji často mlátil,“ vypráví otec Erich Riedel. V roce 1995 dcera náhle upadla do kómatu, lékaři záhy konstatovali poškození mozku a předpověděli přežívání na lůžku. Podle zprávy lékařského konzilia z neurochirurgického oddělení nemocnice v Giessenu bylo poškození natolik vážné, že šance na uzdravení neexistovala. „Jen hleděla nepřítomně do stropu, tělo bez duše, z kómatu se neměla nikdy

Slavný poutní kostel

Dějiny poutního místa Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor v Jeseníkách sahají do poloviny sedmnáctého století. Místo je zasvěceno Panně Marii - Ochránkyni narozených. Desítky dopisů v poutní kronice zmiňují nejrůznější příběhy náhlých uzdravení. Například chlapec z Ostravska se v dubnu 2004 narodil hluchý, lékaři potvrdovali, že jde o vrozenou vadu a dítě nebude nikdy slyšet. Rodiče přijeli s dítětem na poutní místo a vroucně se modlili, syn údajně začal slyšet.

-mlv-

probrat,“ říká Riedel. Uplynuly tři roky. Stav dcery se nezměnil, otec se rozhodl ke zdánlivě beznadějnému kroku. Zlaté Hory měly v dějinách rodiny zvláštní místo. Riedel proto dceru složitě dopravil až do poutního kostela. „Napili jsme se z posvátného pramene a s manželkou se modlili. Renata najednou promluvila, začala chodit, vrátila se jí paměť,“ vypráví Riedel, který dnes s dcerou žije v německém městečku Leun v Hesensku. „Stala se znovu člověkem, počítá, čte, je jen pomalejší, než byla před upadnutím do kómatu. Stal se zázrak, jinak si její uzdravení neumím vysvětlit, a proto se také zlobím na americké úřady. Podobný zázrak mohl potkat také Terri,“ říká otec uzdravené ženy.

Skutečnost?

Lékaři jsou při hodnocení zpráv o náhlých uzdraveních beznadějně nemocných opatrní. „Žádný neurochirurg nemůže podobné případy komentovat, aniž by pacientku sám dlouhodobě sledoval. Na vlastní oči jsem ale podobný případ neviděl,“ uvádí neurochirurg ostravské fakultní nemocnice Marian Starý. Řada jeho amerických kolegů potvrdzovala,

že Schiavová ve svém stavu skutečně jen žije.

Kněz Lekavý si ale stojí za svým. Cituje výrok papeže Jana Pavla II.: „Respektuj, chraň, miluj život a služ každému lidskému životu.“ Americké úřady podle něho jednaly přesně naopak. „Člověk nemá právo vzít jinému člověku život,“ prohlašuje. Je bývalý politický vězeň, v padesátých letech ho měl dokonce na starost obávaný sadistický vyšetřovatel Alois Grebeníček, otec dnešního předsedy KSČM. „Ve věznici jsem dostal otravu krve, ale lékaře jsem se nedočkal. Ruka tuhla, fialová skvrna se zvětšovala a postupovala, myslím jsem si, že to jsou moje poslední hodiny,“ vypráví Lekavý. Pomodil se, v zoufalství si ránu vykousal a upadl do bezvědomí. Když se druhý den probudil, otrava začala ustupovat. „Slovo zázrak v těchto souvislostech nerad používám. Výstižnější je říci, je to skutečnost. To platí také o příběhu Renaty Wagnerové,“ přemítá Lekavý.

Ivan Motýl ■

Duchovní správce poutního místa nad Zlatými Horami v Jeseníkách ukazuje kříž, který z vděčnosti za uzdravení dcery vyřezal Erich Riedel.

